

XLVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov, angaaende Optagelse af Enkerne i det forenede Enke-Understøttelses- og Brudegave-Selskab for alle Stænder, stiftet 1794, i „Livrentes og Forsørgelses-Anstalten af 1842 i Kjøbenhavn.“

(Udgivet af Landstingets Udvalg den 30te Marts 1855.)

Skjøndt Tiden, navnlig ved de Forhælinger, som Conferencer med forskjellige Ministre have foranlediget, er saa langt fremrykket, at det allerede af den Grund vilde være umuligt at fremme ovennævnte Lovudkast, har Udvalget dog troet at burde meddele Thinget Resultatet af sine Undersøgelser om Sagens Bestændighed.

Den Capital, ovennævnte Selskab besidder, har som sit eneste Formaal at anvendes til Pensionering af et ringe Antal Enker, som udgjøre de eneste tilbageblevne Interessenter, og dette kan ikke stee paa nogen retfærdigere og gunstigere Maade for disse Enker end den i Lovudkastet foreslaaede. Forsaavidt var det vistnok ønskeligt, at Lovgivningen kunde bidrage til Opnaaelsen af dette Formaal. Heller ikke har Udvalget fundet mindste Betænk- lighed ved den Bemyndigelse, Lovudkastet indeholder for Livrenteanstalten til at fravige den i dens Plan opstillede Regel, at Livrenter ikke maae tegnes for Personer, som ved Indtrædelsen overstige 70 Aar. Denne Regel er grundet i den Omstændighed, at Erfaringernes Antal i disse høie Livsalbære er ringere, og at der sølgelig ikke kan tillægges denne Deel af Mortalitetstavlérne fuldt saa stor Paalidelighed som den, der angaaer de lavere Aldere. Men denne Usikkerhed, som — naar Talen var om en enkelt Livrente — vel kunde forøge Anstaltens Risiko, forringes betydeligt, naar Spørgsmaalet er om paa eengang at

optage et større Antal. Ligesom derfor Anstaltens Direction ikke fra Risicoens Side har fundet Betænkelse ved at overtage disse Livrenter, troer Udvalget heller ikke, at der fra Statens Side som Anstaltens Garant kan være nogen Indvending at gjøre.

Hvad derimod den første Deel af Lovudkastet angaaer, som indeholder en Bemyndigelse for den private Enkeskabs Direction til at foretage denne Transaction, da har Udvalget fundet det betænkeligt at meddele denne Bemyndigelse ved Lov. Det er nemlig et privat Selskab, som har sine egne Love, der dog ere kongeligt confirmerede. Disse foreskrive adskillige strenge Former. De gjøre saaledes Forandring paa Genstemmighed, naar nogen Forandring skal foretages med de fastsatte Pensioner, hvilken Bestemmelse fortrinligt maatte finde Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde, som ikke er forudsat i Lovene. Denne Betingelse er imidlertid nu fyldestgjort, da den eneste Interessent, som havde modsat sig Foranstaltningen, senere er afgaaet ved Døden. Men, da Interessenterne ere Enker, som leve paa forskjellige Steder, nogle endog i Norge, er deres Samtykke meddeelt, deels ved Befuldmægtigede, deels skriftligt. Disse Fuldmægter og skrevne Samtykker skulde efter Selskabets Love have været notarialiter attesterede, og, forsaavidt Bedkommende opholde sig i Udlandet, til- lige forsynede med Attest fra den danske Minister eller Consul. Denne Formalitet har